

huivežo. Ako takî wê won nafchó schélné, duchne a niinerne stroïve saložyšč, ako Dabid (Př. 73, 24) wot nogo chwali:

„Ty mè iwežosch sa twojeju radu, a mè naſlédku k zescjam goręj wesmjosch.“ Dokulaž něto nafch Bog schogomudry jo, ga dejmy my jomu naſchu drogu pſchiruzyšč a ſe na nogo nazasch, až won ſchylno dene huzynisch bužo; my dejmy ſ mérrom byſch a dobreje myſli; rownož tek žedna pomoz k namakaniu iiejo; pſcheto ten Kněs iwe thch boga-bojaſnyh ſe ſphtowania hutergnuſch (2. Petr. 2, 9).

Won pſcheglédał ſe žedne iiej
We ſwojom zhyneiu;
To, dobrý koñz ſchó weselý dej
Sa joko mudroſcju.

Dokulaž Bog schogomudry jo, ga dejmy my joko teke wo mudroſcž pſchoſyšč, kaž Jakobus (1, 5) to pſchó a Salomon to zhyňaschó.

Bog jo ſchuderbydlezh.

Jesuš žejo k ſwojim poſtlam: „Ja běch podla waſ;“ a rowno ako won něto widobně podla nich běſcho; tak žejo won poſdzej k nim: „Ja ſom ſwami ſuždy žeji, až do koñza togo ſwěta.“ Bog jo ſchuži a pſcheze na wſchylnych měſtach. „Ja iiejskom ja Bog, kenz bliſko jo, žejo ten Kněs? a teke Bog, kenz daloko jo? měniſh tý, až ſe necht tak potajmne satawisč možo, aby ja joko iewizek? žejo ten Kněs. Nejskom ja ten, kotorhž iebjo a ſemju napołnijo? žejo ten Kněs“ (Jer. 23, 23. 24). Ako tak ſchuderbydlezh Bog zo won pak teke wot naſ měſch, až my ſe joko bojm̄ a ſchuži pſched nim chojzim̄, a ſe tak